

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 138. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118320000/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Hvorledes fordrive den skrækelige Tid? Først tænkte jeg paa at foretage en lang Tour, men jeg gøs for at være prisgiven til mine egne Tanker og dømt til at skulle vende og dreje de samme Spørgsmaal i det Uendelige. Jeg foretrak at forskrive mig til et Uhyre af en tysk Familie-Roman af de rene Intentioner og med et Indhold, som den forbarmende Tid har udsløttet af min Erindrings Tavle. -- Middagsmaden lod jeg hente.

Det blev efterhaanden glubende hedt, og der kom ingen Luft gennem de aabne Vinduer. Det ene Klædningsstykke blev kastet efter det andet, og tilsidst laa jeg i bar Skjorte paa Sengen, hvilket ikke var hensynfuldt overfor de indtil Bunden af deres Sjæl ærbare og anstændige Romanpersoner, som omgav mig. Andet Besøg mente jeg ikke at risikere: den gamle Hertz kunde umulig vove sig saa højt tilvejs. Pludselig foer det igennem mig: hvis hun selv opsøgte mig! Det var utroligt, men i saadanne Tilfælde maa man netop være forberedt paa det Utrolige.

Jeg var allerede i Færd med at klæde mig paa, og gjorde det med megen Omhu. Ja, jeg vilde endog have barberet mig, hvis ikke Solen havde staaet saa blændende paa. I det mit Blik faldt paa det lille Stykke Birke-Allé, fik jeg et nyt Indfald: --

Grotten „Sophien-Ruhe“. Hun havde sagt, at paa denne Tid kom der aldrig nogen af Husets Folk dér; hvad, om hun i Tillid til min Erindring og Skarpsindighed ventede mig dér! Hun gjorde det sikkert, — det var som en Aabenbaring! og afsted styrtede jeg.

Et Par Skridt fra Stedet standsede jeg for at blive Herre over min Bevægelse, og i det samme traadte ud af Grotten en høj Herre med Skæg à la tysk Souverain og misfornøjet Blik.

— Jeg beder undskylde, stammede jeg, -- jeg frygter — muligvis er dette et privat Anlæg — —

— Aldeles privat, min Herre, svarede den souverain-skæggede Mand i den mest souveraine Tone, og jeg forsvandtes fra hans ophøjet-misfornøjede Blik.

Ikke i det bedste Lunc af Verden styrtede jeg mig paa Hovedet i Romanens tredje Bind. Paa det mest spændende Sted fik jeg atter en Anfægtelse. Skulde hun være hos Hertz — hvorfor var det ikke faldet mig ind? Rigtig, hun havde igaar sagt, at hun vilde være forbindret. Og atter slog Roman-Sentimentalitetens Lethebølger over mit urolige Hoved, indtil Lyset var brændt ned i Stagen, og jeg sov bort fra ædle Grever og endnu ædlere Præstedøtre.